

Wigierski Park Narodowy

Dyrekcja Wigierskiego Parku Narodowego Krzywe 82, 16-400 Suwałki tel. (0-87) 563 25 40 www.wigry.win.pl, e-mail: wigry_pn@su.onet.pl

Wigierski Park Narodowy znajduje się w północno-wschodniej Polsce, na terenie województwa podlaskiego. Park utworzony został 1 stycznia 1989 roku na obszarze 14956 ha. Aktualna jego powierzchnia wynosi 15086 ha, w tym 9464 ha to grunty leśne, 2908 ha - wody i 2714 ha inne tereny, głównie użytkowane rolniczo (2229 ha). Ochroną ścisłą objętych jest 623 ha, w tym 283 ha lasów. Obszary zagospodarowane rolniczo objęte są ochroną krajobrazową. Największym atutem - skarbem WPN są jego wody, które decydują o pięknie krajobrazu i unikatowej wartości przyrodniczej tego obszaru. W granicach Parku znajdują się 42 naturalne zbiorniki wodne. Największe, najgłębsze i najatrakcyjniejsze z nich to jezioro Wigry urozmaicone wyspami, zatokami, głębinami i przybrzeżnymi płycznami. Wody w WPN to nie tylko jeziora, są tu piękne rzeki, strumienie, źródła. Wyrazem uznania dla wyjątkowych walorów wód wigierskich było umieszczenie jeziora Wigry w "Projekcie Aqua", na liście najcenniejszych ekosystemów wodnych świata, przez Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody w roku 1975.

Walory: jeziora, rzeki, strumienie, wyspy...

Pozostałością po zlodowaceniach są liczne jeziora o różnym kształcie, powierzchni i głębokości. Na obszarze parku znajdują się 42 jeziora. Największe z nich **Wigry** ma 2187 ha powierzchni, maksymalną głębokość 73 m i zajmuje centralną część parku. Osobliwością są dystroficzne jeziora śródlądowe, tzw. "suchary", otoczone mszarem torfowcowym. Główną rzeką parku jest **Czarna Hańcza**, przepływająca przez jezioro Wigry - znany szlak kajakowy.

- **Flora**

Prawie **1000 gatunków roślin** naczyniowych, w tym około 60 podlegających ochronie ścisłej i 14 podlegających ochronie częściowej, ponad 200 gatunków mchów i wątrobowców oraz prawie 300 gatunków porostów.

Wśród zbiorowisk leśnych największą powierzchnię zajmują zbiorowiska grądu trzcinnikowego, subborealnych borów mieszanych i typowych grądów. Spośród zbiorowisk leśnych najbardziej zbliżony do naturalnego charakteru mają bory i lasy bagienne, bory świeże oraz olsy. Dużą część powierzchni parku zajmują także torfowiska, będące często zbiorowiskami unikatowymi w skali kraju.

Na szczególną uwagę zasługują zbiorowiska torfowiskowe z brzozą niską, rzadkimi

gatunkami wątrobowców oraz wełnianeczką alpejską, rosiczką okrągłolistną i długolistną, żurawiną drobnolistną, bażyną czarną i skalnicą torfowiskową.

• Fauna

Ponad **1700 gatunków zwierząt**, w tym m.in. 46 gatunków ssaków, 202 gatunki ptaków, 12 gatunków płazów i 5 gatunków gadów.

Najbardziej charakterystycznym gatunkiem występującym w parku jest bóbr europejski, licznie zasiedlający brzegi rzek i jezior. Z dużych drapieżników coraz częściej spotkać można wilka.

Na wodach parku, oprócz powszechnie występującego łabędzia niemego, łyski, kaczek i perkozów, spotkać można gągoła, tracz nurogęs oraz nura czarnoszyjowego.

W wodach parku występują **32 gatunki ryb**, w tym sieja, sielawa, stynka, leszcz, lin, okoń i szczupak oraz reintrodukowane w ostatnim czasie: troć jeziorowa i sum.

Dla niektórych gatunków obszar parku jest jedynym miejscem ich występowania. Z wykazanych z terenu parku gatunków zwierząt 289 gatunków objętych jest ochroną prawną. W faunie parku występuje 128 gatunków, które umieszczone zostały w "Czerwonej Księdze Zwierząt" lub na "Czerwonych Listach Gatunków Zagrożonych w Polsce".

Klasztor Pokamedulski na Półwyspie Wigierskim

Na turystę czeka...

- Ponad 180 stanowisk archeologicznych, zabytki historyczno-kulturowe (m.in. zespół klasztorny - pozostałość po Zakonie Kamedułów Wigierskich, który działał w latach 1667-1800. Obecnie mieści się tam Dom Pracy Twórczej Ministerstwa Kultury i Sztuki).
- Ponad 190 km szlaków turystycznych.
- Dla żeglarzy i wędkarzy udostępnione są największe jeziora parku w tym Wigry, Pierty, Laszczewek i Mulaczysko.

Wędrówki po Parku.

